

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ

Διαβάτης διερχόμενος πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀκούει διὰ μιᾶς φωνῆς ἐντὸς καὶ βλέπει τρέχοντας κλητῆρας καὶ στρατιώτας. Ἦτο ἡ στιγμή καθ' ἣν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους συνεπλέκοντο καὶ ἀνύφουν ράβδους καὶ ἀλεξιβρόχια κατ' ἁλλήλων ἐπισθεν τοῦ προεδρείου.

— Τί τρέχει; ἐρώτᾷ ὁ διαβάτης ἓνα τῶν κλητῆρων τῆς Βουλῆς.

— Ἄ, τίποτε, ἀπαντᾷ ἀφελῶς ὁ κλητῆρ.

Οἱ βουλευταὶ ἐπαρέλαβον τὰς ἐργασίας των.

Ὁ Τάκης παρῆλθε ζήτησεν ὁ... Παπαθεοχριστοφιλόπουλος!

Αὐτὸς εἶνε πλέον τὸ φοβερόν ὄπλον πῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἦτο καὶ αὐτὸς κατὰδικος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ χάρις.

Καὶ ἔπρεπε νὰ τοῦ δοθῇ, διότι ποία ἀπὸ τὰς στενὰς ὡς τρώγλας φυλακῆς τοῦ Κράτους μας ἠδύνατο νὰ τὸν χωρέσῃ;

Ὁ μόνος ἐκ τῶν βουλευτῶν, ὅστις δὲν θὰ εἶνε πολὺ νῦχαραστημένος ἀπὸ τὸ νέον εὐρημα ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ὁ κ. Παπαγιαννακόπουλος.

Ὁ Παπαθεοχριστοφιλόπουλος τοῦ ἀφαίρει τὸ μόνον σκῆπτρον, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐκέκτητο ὁ ἐξ Ἀχαΐας βουλευτῆς, τὸ τοῦ μήκου τοῦ ὀνόματος.

— Μὰ πάλιν περὶ καταδίκων γίνεται λόγος εἰς τὴν Βουλὴν;... Αἰωνίως περὶ καταδίκων θὰ συζητῇ;

— Βεβαίως, ἀφοῦ εἶνε Βουλὴ... καταδικασμένη!

Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ἡ κυβέρνησις κατηγορεῖται ὅχι ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔδωκε χάριν, ἐνῶ τὸ ὑπεσχέθη καὶ ἐνῶ, ὡς λέγουσιν, διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἐκλογὰς ἔτυχε τῆς ὑποστηρίξεως τῶν συγγενῶν τοῦ καταδίκου.

Ὡστε τὸ ἔγκλημα τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν εἶνε κυριολεκτικῶς ἡ ἀχαριστία.

Πολλοὶ πρᾶξευνοῦνται διατί ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτῆς κ. Γεωργαντζᾶς παρῆρυσκόμενος εἰς τὰς συνεδριάσεις θέλει νὰ εἶνε αὐτός. Ἡμεῖς αὐτὸ τὸ εὐρίσκωμεν φυσικώτατον, ἀφοῦ εἶνε Ἀγγελος... Γεωργαντζᾶς.

Ἄν ἤμην ἐγὼ Σπάρταλης δὲν θὰ ἐλάμβανα αὐτὰ τὰ χρήματα, ἔστω καὶ ἂν ἐψηφίζετο ἐπὶ τέλους νὰ μοῦ δοθῶσιν.

— Διατί;

— Μὰ!... νὰ τὰ πάρω, ἀδελφέ, ἀφοῦ ἤθελε περάσουν διὰ μέσου τοιαύτης ἐμφράξεως;... Shoking!

Ἄξιος

ΤΑ ΚΑΛΗΜΕΡΑ

Καλήμερα, καλήμερα καὶ πάντα καλήμερα
 ἄς τὸν καλημερίσουμε τοῦτό μας τὸν ἀπέντι
 ποῦ ἔχει εἰς τὸ κόμμα του τὸν Νεάντο τὸν λαβέντι,
 ποῦ ἦλθε στὸν ἀποκλεισμό μὲ φούρια νὰ μᾶς σώσῃ
 ποῦ χίλιοι τὸν παρακαλοῦν ρουσοφίτια νὰ τοὺς δώσῃ
 καὶ αὐτὸς δὲν θέλει φανερά καὶ κάνει σὰν ἐδραῖος
 ἀλλὰ καθόλου δὲν ξεχνᾷ τοῦ Σπάρταλη τὸ χρέος.
 Τρικουπὴ μου, πρωθυπουργὸς θέλει νὰ εἶσαι πάντα
 γὰ νὰ ἀφίξουν ποῖο πολλὰ τὰ δάνεια καὶ ἡ ράντα
 καθαλκεύεις χαίρεται πεζοὺς καμαρώνεις
 καὶ ὅπου πατεῖ τὸ πόδι σου πηγάζει φανερώσεις,
 πηγάζει πετροπήγαδα μ' ὅλο στερλίνες λίρες,
 ἀλλὰ στοῦ Ντάη τὴν δουλειὰ κατήφορο ἐπῆρες.
 Στὸ σπῆτι τοῦ Χαρίλαου πολλὰ ἴπαμε ὡς τώρα
 ἄς εὐχηθοῦμε μὲ χαρὰ καὶ τὴν κυρὰ Θεοδώρα
 Κυρὰ φιλὴ, κυρὰ λιγυρή, κυρὰ καμαροφρεῖδα
 ποῦ ἔγινε τὸ μάτι σου γιὰ τὴν ἀρχὴ γαρίδα
 ποῦ ὅλα τὰ ζητήματα σὰν ἀπειροὶ τὰ χάνεις
 καὶ ὅταν γινῇς πρωθυπουργὸς ἐπιστρατεύσεις κάνεις
 νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Παναγία χίλια χρόνια νὰ ζήσῃς
 καὶ γράμματις ὑπουργικὸς ξανά νὰ καταντήσῃς
 Νὰ ζήσῃ ὁ Σωτηρόπουλος, ὁ Ράλλης ὁ Πατριδης,
 ἀλλὰ νὰ ζήσῃ ποῖο πολὺ ὁ Νίκος ὁ Λεβίδης,
 ποῦ ἔχει τρόπον καὶ ἄλλοι καὶ καλλοῖν περίσσεια
 ποῦ πέρνει ἴσα τὰ στραβά καὶ τὰ στραβά γιὰ ἴσια
 Ἐδῶ ποῦ τραγουδοῦσαμε πέτρα νὰ μὴ ραγίσῃ.
 Κ' ἡ κακομοίρα ἡ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ... καὶ θὰ ζήσῃ.

Πελαργὸς

Η ΑΤΥΧΙΑ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Αἰτήγημα καθυστέρησαν... ἀλλὰ πάντοτε ἐπὶκαιρον

Ὁ κ. Πρόδρομος Ἰορδανίδης ἐκ Καισαρείας ἀφίκετο ἐνταῦθα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διαφλεγόμενος ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν καὶ νὰ ἐνωτισθῇ τῶν πρᾶξεων τοῦ κ. Φιντικλέους. Διὰ τὸν κ. Κόντον δὲν τὸν ἐμελλε καὶ πολὺ, διότι ἦτο συνδρομητὴς εἰς τὸ περιοδικὸν ὁ «Σωκράτης» τοῦ πρὸ πενταετίας ἀκμάσαντος ὁμωνύμου συλλόγου καὶ εἶχε ἀποστηθίσῃ ὅλας τὰς γλωσσολογικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις. Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ μέγαρον πρῶην Παπαδάκη ἔμενε κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ καθαριότητος καὶ λαυρός ἐπέπιπτε κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἐτόλμων νὰ διαμψισθητήσωσιν εἰς τὸ προκατακλισμαῖον αὐτοῦ οἰκοδόμημα δύο πλεονεκτήματα τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ὑγιεινὴν. Ὁ κ. Πρόδρομος ἦτο πολὺ τακτικὸς ἄνθρωπος ὡς ἄριστος οἰκονομολόγος διέθετε τὰς ἐξδομήκοντα δραχμὰς, καὶ ὁποῖαι τὴν εἰκοστὴν ἐκάστου μηνὸς τῷ ἀπεστέλλοντο ταχυδρομικῶς, εἰς κατοικίαν, πλυστικὰ, φωτισμὸν καὶ τροφήν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦ κυρ Γιάνη καὶ τὴν ἐσπέραν κατ' οἶκον, ὡς καλὸς δὲ σπουδαστὴς μετέβαινε τακτικῶς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ ἐχρησιμοποιοῖ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοῖς μελετῶν τὰ βιβλία, ἅτινα ἐκ τοῦ ἐξοικονομουμένου πλεονίσματος κατῴρθου ν' ἀγοράζῃ. Μονότονος, ὅπωςδὴποτε ὅμως εὐχάριστος εἰς αὐτὸν διέρρει τοιοῦτοτρόπως ὁ χρόνος, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμία εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶνε ἀμειγρὴς πικρίας ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅπως καὶ ὁ ἡμέτερος ἦρως μὴ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τούτου τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἦτο ἡ παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ἦκουε συχνότατα ὑπὸ τοῦ παροίκου τοῦ κ. Ἀριστο-

μένη ἐκ Μεσσηνίας καὶ πρὸ δύο Ὀλυμπιάδων τελειοποι-
του τῆς ἱατρικῆς, ὅτι ἐφέτος ὁ Ἅγιος Βασίλειος τοῦ εἶνε
πολύ εὐνοϊκός, ὅτι χθὲς ἐκέρδισεν ἐκ τῶν δραχμῶν, τὴν
προηγούμενην ἐξήκοντα, ἄλλοτε πάλιν τριάκοντα καὶ ἡ
καρδιά του ἐπαλλε πρὸ τῶν παρατασσομένων τούτων κερ-
δῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐφάνταζετο πόσον ἠδύνετο νὰ βελ-
τιώσῃ τὰ ἐνδύματά του, νὰ ἀγοράσῃ βιβλία τινὰ εἰσέτι
καὶ νὰ πληρώσῃ μιαν προκαταβολὴν εἰς τὸν κύρ
Γιάννη, διὰ νὰ δύναται νὰ πληρώνῃ καὶ τὴν στόμαχόν
του μὲ περισσοτέραν τροφήν. Οἱ ἀνακαλύψαντες τὰς λύ-
σεις τῶν δυσκολοτέρων προβλημάτων δὲν θὰ ἐσκέφθησαν
ὅσον ὁ κ. Πρόδρομος, ὅπως ἀποφασίσῃ νὰ ὑποταχθῇ εἰς
τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν καὶ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην
του εἰς τὰ χαρτιά. Ἐσκέφθη πρὸς στιγμὴν τὴν ἀπώλειαν,
ἣν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποστῇ, καὶ ἐφρικίασεν, ἀλλ' ἀφ' ἐ-
τέρου εἶχεν ἐνάυλους τοὺς λόγους τοῦ παροίκου του καὶ
ἐφάνταζετο τὴν εὐτυχίαν του, ἐὰν ἐκέρδιζεν, ἔστω καὶ ὀ-
λιγώτερα τοῦ κ. Ἀριστομένη. Τί εὐδαιμονία! Τὴν ἐπομέ-
νην θὰ παρουσιάζετο μὲ καινούργια ἐνδύματα, θὰ ἠγόραζε
τὰ σχόλια τοῦ κ. Μιστριώτη καὶ δὲν θὰ ἠναγκάζετο νὰ
σπᾷ τὸ κεφάλι του διὰ νὰ ἐρμηνεύῃ τοὺς διαλόγους τοῦ
Πλάτωνος. Τὸ τελευταῖον καὶ μόνον ἦτο δυνατόν νὰ τὸν
πείσῃ, ὅπως σπεύσῃ πᾶντα καὶ μὴ χάσῃ οὐδὲ στιγμὴν
διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοιαύτης εὐδαιμονίας.

— Εἶνε ἀδύνατον, θὰ κερδίσω, εἶπε, λαβὼν τὸν ἐρρυτι-
δωμένον ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας πύλον του
καὶ τὰ ὀλίγα χρήματά του, ἐφόδιον ἑνὸς μηνός. Ἐξῆλθε
μὲ τὴν ἱερὰν πεποίθησιν τῶν μαρτύρων τῆς θρησκείας, οἵ-
τινες ἐκάιντο διὰ νὰ ἀποκτήσωσι... τὸν ἐν οὐρανῷ παρὰ-
δεισον!

Εἰς τὸ πρῶτον κερναεῖον, τὸ ὁποῖον συνήνητησεν ὁ κ.
Πρόδρομος, εἰσῆλθε μετὰ παλμῶν ἐπικαλούμενος τοὺς
θεοὺς πάντας νὰ τῷ φανῶσιν εὐνοϊκοὶ εἰς τὴν δοκιμὴν ταύ-
την τῆς τύχης. Παρατήρησεν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ δύο ἄτομα
ἐπιληψίμου καθαριότητος, ἅτινα ἀποσυρθέντα ἐκεῖ παρὰ
τὴν θύραν διεμοίραζον τὸ κέρδος ἐκ τριάκοντα περίπου
δραχμῶν καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω ὄμιλον ἀνθρώπων ὀρθίων
τε καὶ μὴ στηριζομένων ὅμως πάντων βαναύσως ἐπὶ πρα-
σίνης τραπέζης. Οὕτως ἀντελήφθη ἐν ἀρχῇ, ἀκριδέστεραι
ὅμως παρατηρήσεις τὸν ἔπεισαν βραδύτερον, ὅτι τὸ στή-
ριγμα τῶν ἦτο σφαιριστήριον, ὅπερ ἔλαβε τὴν μετατρο-
πὴν ταύτην χάριν τῶν ἀγίων ἡμερῶν. Τί παράδοξος ὅμως
συμφορμός! Ἀπέναντι τοῦ κρατοῦντος τὰ χαρτιά εὗρι-
σκετο ὁ πάγκος συνιστάμενος ὑπὸ ἑν ἑκατόδραχμον — ση-
μαντικὸν δέλεαρ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ — ὀλίγα δίδραχμα,
πλειότερα πεντόδραχμα καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν χαλκίων νομι-
σμάτων, φυλασσόμενος δὲ ἀγρύπνως ὑπὸ τοῦ λεγομένου κα-
σιέρη. Παραπλεύρως τούτου ἐκάθητο εἰς ἀστυνομικὸς κλη-
τῆρ καὶ μικρὸν ἀπωτέρω δύο μαθηταὶ γυμνασίου ἐν στολῇ
εἰς ἄκρον προσεκτικοί, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ λύσεως δυσκό-
λου μαθηματικοῦ προβλήματος διὰ τὴν ἐκμάθησιν, τοῦ
ὁποίου ὤφειλον νὰ δώσωσι λόγον εἰς ἀπηνῆ καθηγητὴν
τὴν ἐπιούσαν. Τὸ λοιπὸν ἀκροατήριον συνίστατο ἐξ ἐργα-
τῶν, φοιτητῶν καὶ ἄλλων περιέργων ἀναμίζ. Ὁ ἡμέτερος
ἥρως δὲν ἐνόησε τίποτε ἐκ τοῦ παίζομένου παιγνιδίου καὶ
ἦτο ἔτοιμος νὰ φύγῃ, ὅτε ὁ παρακείμενος αὐτῷ τῷ εἶπε,
ὅτι τὸ παιγνίδιον λέγεται πασίτα καὶ, ὅτι τὸ πρῶτον χαρτί
χάινει καὶ τὸ δεύτερον κερδίζει. Ἡ ἐπεξήγησις αὕτη καὶ ἡ
παρουσία τοῦ κλητῆρος, ὅστις ἤλπιζεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπέ-
τρεπε νὰ τὸν γελάσωσι, συνεκράτησε τὸν κ. Πρόδρομον λα-
βόντα πλέον θέσιν παρὰ τῷ κόπτη — εἶνε ἐπιστημονι-
κὸς ὅρος — καὶ ἐξαγαγόντα μετ' ἐπιπλάστου ἀδικφορίας

ἐν πεντόδραχμον καὶ τέσσαρα ἢ πέντε δίδραχμα. Ἄχ! αὐ-
τὸς ὁ ὀργισμένος ὁ φάντες εἶνε τὸ ἐλεεινότερον φύλλο κατὰ
τὴν ὁμολογίαν ὧν. Εἰς τοὺς τρεῖς τὰ ἐπὶ χεῖρας χρή-
ματά του ἐγένοντο ἄφαντα· ἐξάγει ἄλλα καὶ τὰ ἀποθέτει
διὰ τὸν τέταρτον.

— Δὲν σὲ σηκόγω, κύριε, ἀκούει μιαν φωνὴν ἀλλὰ δὲν
ἐννοεῖ τὴν γλῶσσαν ταύτην τῶν χαρτοπαικτῶν καὶ ἀποσύρει
τὸν βραχίονά του ἐκ τοῦ ὤμου τοῦ κρατοῦντος τὰ παιγνιό-
χαρτα, ἐφ' οὗ βαρέως ἐστηρίζετο, νομίσας, ὅτι πρόκειται
περὶ τούτου. Οἱ περιεστώτες ἐγέλασαν διὰ τὴν ἀγνοίαν
τοῦ ἥρως μας καὶ ἤρχισαν τὰ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν
ἀπαιτούμενα μυστικά. Τὰ παιγνιόχαρτα ἐτοιμάζονται καὶ
πάλιν ὁ δὲ κ. Πρόδρομος θεματίζει εἰς τὸν Ρήγαν σκεφθεὶς,
ὅτι αὐτὸς εἶνε δυνατόν νὰ τῷ φανῇ εὖνους... ἀφοῦ εἰς ἑν ἐκ
τῶν ὑποβληθέντων δραμάτων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν ὀνο-
μάζεται πρόδρομος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τί
ἀτυχία ὅμως! Καὶ αὐτὸς δικφιλοτιμεῖται νὰ ἔλθῃ με-
ταξὺ τῶν περιτῶν παιγνιοχάρτων.

— Τώρα σὲ κτυπῶ, τοῦ λέγει ὁ κόπτης καὶ εἰς τὸν
τρίτον.

Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ προσθέσῃ τὴν τελευταίαν ἐπι-
ξηγηματικὴν λέξιν, ὅποτε ὁ κ. Πρόδρομος ἐρυθρεῖ, ὀρ-
γίζεται καὶ ὕβριζει βαναύσως αὐτὸν ἀπειλοῦντα νὰ τ' ἐν-
κτυπήσῃ, ἀφοῦ μάλιστα χάινει «καλὰ καθούμενα τόσα χρή-
ματα». Αἱ ὕβρεις, ἐννοεῖται, ἀπεδόθησαν ἐντόκως καὶ
προέκειτο νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον τῶν χειρονομιῶν,
ὅποτε ἄλλοι ὀρμῶσιν, ἐκ τοῦ ἐνστίκου τῆς αὐτοσυντηρή-
σεως ὀδηγούμενοι, ν' ἀρπάσωσι τὰ ἐπὶ τῶν παιγνιοχάρ-
των χρήματά των, ἂν μὴ καὶ περισσοτέρα τούτων, καὶ νὰ
ἐξέλθωσιν ἀφίνοντες ἐλευθέρους τοὺς ἐρίζοντες νὰ λύσωσι
τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἀλλὰ δὲν ἐφρόνει τοιαῦτα καὶ ὁ
παρακαθήμενος ἀστυνομικὸς κλητῆρ· αὐτὸς ἐσκέφθη νὰ
λαφυραγωγῇ ἐφ' ὅσον τῷ ἐπέτρεπε τοῦτο ἡ θέσις του
καὶ ἡ ὁμολογημένη ἰσχὺς τῶν χειρῶν του, ἀλλ' ἐσκέφθη
καὶ νὰ προλάβῃ πᾶν ἀπενεκταῖον δεικνύων αὐτῷ, ὅποσον ἡ
συμμετοχὴ εἰς τοιαῦτα μέρη τῆς ἀστυνομίας εἶνε χρή-
σιμος.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τὰ πάγματα ἐπανῆλθον εἰς τὸ sta-
tus quo ante. Μόνον ὀλίγοι ψιθυρισμοὶ διημεΐβοντο περὶ
τῆς αὐθιχεσίας τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος καὶ ὁ κ. Πρό-
δρομος δὲν κατέλαβε τὴν προτέραν του θέσιν. Ἀπῆλθε
διευθυνόμενος πρὸς τὸ δωμάτιόν του μὲ τρία τέταρτα
λαιμοδέτου ἔνεκα τῆς ρήξεως καὶ μὲ σημαντικὴν δι' αὐ-
τὸν ἀβασίαν τοῦ χρηματοφυλακίου του ἔνεκα τοῦ Ρήγα.
Διερχόμενος τοῦ Πανεπιστημίου ἀπέφυγε νὰ ἴδῃ τὸν πρὸ
αὐτοῦ ἀνδριάντα καὶ ἀφικόμενος ἐν τῷ δωματίῳ του ἐσχί-
σεν εἰς ἐλάχιστα τεμάχια τὸν «Ρήγαν Φερραῖον» δρᾶμα
τοῦ κ. Καλαποθάκη, ὀρκισθεὶς προσέτι νὰ μὴ ἀναγνώσῃ
οὐδεμίαν διατριβὴν εἰς τὸ μέλλον τοῦ κ. Ρήγα Νικολαί-
δου καὶ νὰ μὴ χαιρετήσῃ κἂν πλέον τὸν παροικόν του κ.
Ἀριστομένη, ὅστις διὰ τῶν ἐξιστορουμένων καθ' ἑκάστην
κερδῶν τὸν κατέστησεν ἀπὸ Πρόδρομον ἀληθῆ... πτωχο-
πρόδρομον.

Ἀξενόμα

